

במדינה

העם

המתווך

מאז קום המדינה והתעמקות הסיכסוך העבריי-הערבי, מתהלכת במדינה התקווה ה"כמוסה הקשורה במלת-קסמים: "מתווך". מתווך צריך להיות ניטראלי. עליו להיות אישיות בפני עצמו. עליו להיות בלתי-תלוי. המתווך הראשון היה הרוזן פוקקה ברי-נאדוט. בהיותו איש המערב, היה תלוי במשרדי-חוץ עויינים. הוא שילם בחייו מאז צצו שמות רבים. שמו של ג'יהאר לאל ניהרו הוזכר פעמים רבות — ואמנם ניסה שליחו של ניהרו בקאהיר, השגריר פאניקאר, לתווך בשקט. בהשפעתו הסכים עבד אל-נאצר לפגישה עם משה שרת. אך העניין התפוצץ.

לאחר מכן עלה שמו של המרשל טיטו. אך טיטו התרגו כאשר תקפה ישראל את מצריים שעות מעטות אחרי שמשחתת ישראל הבטיחה לו שישראל שוחרת שלום. השבוע נקשרו תקוות סתומות בשמו של ראש ממשלת בורמה — או נו. היו לו מעלות רבות. הוא ניטראלי באמת — והוא הוכיח זאת כאשר עצר לבדו ובמו ידיו החלטה אנטי-ישראלית בוועידת בלגראד. הוא בלתי-תלוי לגמרי בשני הגושים העולמיים. ואין ספק שהוא אישיות, המכובדת על שליטי מצריים וישראל כאחד.

קרוב לוודאי שהתקוות היו מוגזמות (ראה להלן). אך עצם העובדה שרעיון כזה יכול היה לעלות, מוכיח עד כמה השתפרה הי אווירה במרחב בחג המולד 1961 — החג העומד בסימן הפסק: "שלום עמי אדמות ורצון טוב לכל אדם!"

המימשל הצבאי כוחות שקולים

המערכה נגד המימשל הצבאי מתקרבת לשיאה. שש הצעות-החוק השונות, שהועלו לאחרונה על שולחן הכנסת, העמידו את הממשלה בפני סכנה ממשית של מפלה, בשאלה אותה רואה מפא"י חשובה יותר מכל שאלה שלטונית אחרת.

יחסי-הקולות שהסתמנו בכנסת לא בישרו טובות למפא"י. לפי ההסכם הקואליציוני רשאית אחדות-העבודה להצביע כרצונה ב"שאלת המימשל הצבאי, מבלי להתחשב ב"מישמעת הקואליציונית. לכן הלכה בדרכן של חרות, הליברלים, מפ"ם ומק"י, שכל אחת מהן הגישה הצעה התובעת בצורה זו או אחרת את ביטול המימשל הצבאי. סיעות אלו אף הגיעו להסכם בדבר העברת ההצעות השונות לוועדה, שם יוחלט על ההצעה הטובה ביותר שתועלה בכנסת.

דעת-חברים. הסכם רב-מפלגתי זה הבהיל את מפא"י. במצב המאוזן שנוצר יכול היה להיווצר רוב נגד המימשל — בייחוד מאחר שראשי מפא"י חששו אף מ"הימנעות מספר אנשיהם שלהם בשאלה מצ' פוגית חמורה זו.

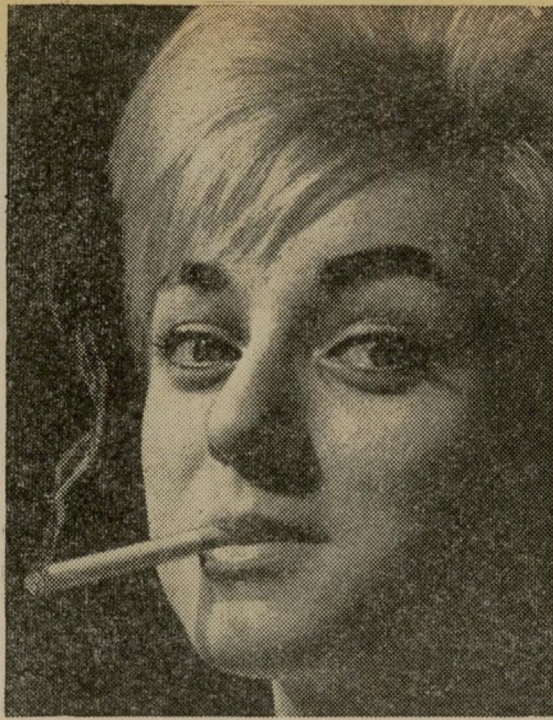
מפא"י יצאה להתקפת-נגד. הצעד הראשון היה הכרות תת-שר הבטחון שמעון פרס, כי יונגהו הקלות ניכרות במימשל. עוקצה של ההצעה היה מופנה לשותפותיה בקואליציה: אחדות-העבודה והדתיים-לאומיים. אני שי הדת"ל הסתפקו ברובם בהכרה זו, הרגיעו את מצפונם והודיעו שהם יקבלו על עצמם את המשמעת הקואליציונית. אך ארבעה מח"כיהם הודיעו ברורות, שימנעו מהצבעה בשאלה זו.

אחדות העבודה נלחצה אל הקיר. מצד אחד היתה מוכנה להסתפק בהקלות נרחבות אך לחץ דעת-החברים לא איפשר לה ל"עשות זאת. לכן הודיעה שלא תיסוג מכוני תה להגיש הצעה משלה לביטול המימשל. **לשון-המאזניים.** בעקבות ההחלטות האלה נוצר בכנסת שוויון-כוחות בין שוללי ומחייבי המימשל הצבאי. מצד אחד עמד הגוש של מפא"י (42 ח"כים), הדת"ל (12 פחות 4 נמנעים), אגודת ישראל (4 ח"כים) ופועלי אגודת ישראל (2 ח"כים). בסך הכל, 56 קולות.

לגוש המתנגדים היו קולות חרות (17), הליברלים (17), מפ"ם (9), אחדות-העבודה (8) ומק"י (5). בסך הכל: 56 ח"כים.

נותרו בצד, מכל 120 חברי הכנסת, ארבעת הח"כים הגרורים של מפא"י. אם לא ישתנו החזיתות עד שיועמדו הצעות הביטול להצבעה, יהיו ארבעה קולות אלה את לשון-המאזניים.

ביום זה יידרשו הארבעה לפרוע את שטר-החוב שלהם למימשל הצבאי שהבטיח את בחירתם לכנסת — כשנגדם מתנשאת שאיפת בני-עמם להשתחרר מן העול המביש.

לידו

לצעירים
ולצעירים
בדוחם

היא שונה,
היא מיוחדת במינה
היא

BLENDED

שינוי כתובת —

המנוי המשנה את כתבתו, מתבקש להודיע על כך למחלקת המנויים שבועיים מראש, כדי למנוע עיכובים במשלוח.